

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 42. Regum Hierosolymæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII.
A.C. 1173.

§. XLII.

Regnum Hierosolymæ.

G. Tyr. XX. **S**ub idem tempus Templarii facinus Scariis magis quam viris Religiosis dignum ausi sunt. In Phœnicia degebat quidam Princeps Assasinorum, qui affirmans, Doctrinam Mahometis sibi falsam videri, seque Religionem Christianam esse amplexurum, Nuncio ad Amalricum III. Regem Hierosolymæ misso, pacta non nulla secreto obtulit, quorum primum illud erat; si Templarii (nam arces aliquot in Assasinorum confiniis tenebant) duo nummorum aureorum milia, quæ subditi ipsius tributi nomine in annos singulos pendebant, condonarent, eosque deinceps humanius haberent, Baptismum esse recepturos. Amalricus Rex, hac spe lætissimus, Assasinos ab onere dandæ pecuniæ absolvit, animo ex suo ærario Templarios indemnes præstandi, si opus esset. Legatum igitur, satis diu in Regia moratum, dimisit, suorum Prætorianorum aliquo, hospitem ad suos secure deducere jussit. Ecce vero, Tripolim prætergressum, jamque in ditiones Domini sui pedem illaturum, evaginatis gladiis invadunt Templarii, & violata fide publica, spretoque Regis præsidio, jugulant.

c. 31.

f. 32.

Hac

Hac cæde ad Regis aures delata, vehementer excanduit, vocatisque ad consilium Principibus visum, tantam perfidiam impunitam abire non debere, quippe non solum Auctoritatem Regis, sed etiam Christiani nominis honorem, & Ecclesiæ decus periclitari. Quare ex Optimatibus duo ad Templariorum Magistrum, Odonem a S. Amando, mittuntur, qui vindictam securitatis publicæ exposcerent. Porro scelus perpetratum a quodam Fratre Guilielmo *du Mesnil*, unoculo, nequam, temerario, perditissimo homine, Fratribus suis non repugnantibus, dicebatur. Templi Magister respondit; se reo, ad Papam mittendo, interim pœnitentiæ modum dictasse. Ceterum prohibere se, Summi Pontificis nomine, ne ullus mortalium huic viro Religioso manus injicere audeat. Quibus dictis alia, ut superbissimi ingenii erat, adjecit, Regiæ Majestati & sacre Militiæ Magistro indecora. Postea vero, cum Rex Sidonem venisset, Guilielmum Fratrem *du Mesnil* armatorum manu e domo Templariorum abstractum, Tyri conjecit in carcerem. Nihilque propius fuit, quam ut hæ rixæ totum Hierosolymæ Regnum everterent. Tam manifesta Regum illorum imbecillitas, aut tanta Templariorum potentia fuit.

Hist. Eccles. Tom. XVII. D d d Rex

Sæcul. XII.

A.C. 1173.*vit. Salad.
MS.**G. Tyr. c. 33.**Lib. XXI.**c. 1.**c. 2.*

Rex Amalricus se facile peracti parricidii nescium & insontem probavit. Sed mors præmatura obstitit, ne destina- ta exequeretur; nam statuerat, rem ad omnes Principes deferre, quo Templario- rum & Hospitaliorum temeritas coe- ceretur. Necdum anni sexaginta ab Insti- tutione hujus Religionis effluxerant, & nihilominus degeneres Fratres usque a- deo a primæva morum puritate defece- rant, ut Scriptores tam Christiani quam Mahometani, licet eorum judicium in aliis rebus sapissime discrepet, magna tamen concordia hos viros Religiosos ut mortalium omnium pessimos exhibeant. Impune latrocinantes nec Christianis parcebant nec Infidelibus, quibus nec verbo nec scripto datam fidem serva- bant. Rex Amalricus vero cita alvo laborans occubuit, undecima die Julii anno millesimo centesimo septuagesimo tertio, anno regni sui duodecimo, æta- tis trigesimo octavo, ac corpus defuncti in Ecclesia S. Sepulchri prope Fratrem suum conditum est. Parenti successit filius Balduinus IV. annos tredecim na- tus, quem in eadem Ecclesia die Domi- nica decima quinta Julii Amalricus Pa- triarcha, assistentibus multis Præsulibus, in Regem unxit. Comes vero Tripoli- tanus, donec Rex ad maturam imperio

ætatem perveniret, Reipublicæ habenas Sæcul. XII.
tractavit. A. C. 1173.

§. XLIII.

Assassini.

Assassini, quorum multoties Scriptores
Historiæ meminerunt, Musulmanno-
rum Secta erant, cujus origo ad annum
Hegiræ ducentessimum septuagesimum
octavum, salutis humanæ octingentesi-
mum nonagesimum primum quærenda
est. Illa enim tempestate Pseudo-pro-
pheta, Nomine *Carmat*, in Arabia & *Elmac.*
regione urbis *Cufa*, extitit, qui jejunans, p. 174.
manibus suis laborans, & in die quin-
quagesies orans, multos Sectatores sibi
conciliavit. Is suis pollicebatur, esse-
cturum se, ut aliquis *Iman*, seu Ponti-
fex, ex prosapia *Ali* restitueretur. Ad Sup. lib.
quem ut sanctum devotissime colendum XXXIX.
auditores excitabat, & ad ulciscendum p. 32.
ejus sanguinem contra Califas stimula-
bat. Præcepta difficiliora Mahometa-
næ Religionis abolevit, facta suis pote-
state vinum bibendi & cunctis carnibus
sine discrimine vescendi. Cui licentiæ
cum spes prædæ accessisset, contracto
ingenti exercitu *Carmat* Califæ terras
fœde depopulatus est. Ex hac vita de-
cedens reliquit duodecim Discipulos
præ ceteris spectabiles, honori duode-
cim *Imanorum*, ex *Ali* genus ducen-
tium,

D d d 2

tium,